

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde Minna Canth's Noveller.)

Ved A. J.

— Her til os?
— Ja, og til Finland overhovedet. Jeg burde jo kendt det og vidst, hvordan det var.

— Du havde vel Lyst til endnu en Gang at besøge Dit Fædreland?

— For at overtale mig om, at jeg ikke kan finde mig til Rette her. Naar man en Gang har forladt disse smaa, trange Forhold og set andre Mennesker, — saa —

— Men, Agnes, hvad fattes da Menneskene her? Du synes, vi er tunge, nuvel! Denne Fejl er maaske af ringere Betydning, om Du ikke har noget andet imod os?

— Skal jeg sige det rent ud? Bli-ver Du ikke fornærmet?

— Nej, vist ikke.

— I er allesammen — Bønder. Jeg lo.

— Er det da saa farligt og for-færdeligt?

— Forfærdeligt! — Det vil jeg ikke paastaa. Men jeg har ingenting sammen med dem, hører Du. De hører til en anden Verden. Min Nys-gerrighed kunde til en Begyndelse vaagne, men intet videre.

Det var mærkværdigt, hvor roligt jeg kunde høre paa alt dette. Jeg undrede mig selv over, at det ikke fremkaldte den mindste Harm i mig. Men jeg var dybt i mit Hjerte saa glad over, at hun rejste og ikke skulde forstyrre min ægteskabelige Lykke mere, end hun havde gjort.

Kan hende, det snart kunde blive godt igen. I dette Haab tilgav jeg hende alt, ja, jeg følte endog en vis Taknemmelighed imod hende.

Og hendes Ytringer saarede mig derfor ikke mere. Hun var bleven en fremmed for os, hun kendte og forstod os ikke mere, hun levede i andre Forhold og blandt andre Men-nesker, som betragtede Livet fra et andet Synspunkt end vi.

Hun havde valgt sin Del. Jeg var næsten sikker paa, at det slutte-lig ikke vilde bringe hende Lykke. Men skulde jeg da dømme hende? Burde jeg ikke hellere have Medliden-hed med hende?

Hun var træt og var bleven mæt af Livet under sin Ungdoms første Blomstringstid. Den Løsslupethed og Glæde, som jeg havde troet var Livs-lyst, var ikke andet end Øjeblikkets Nydelse, et Menneskes haabløse for-tyvlede Anstrengelser for at bortjage Tomheden og Savnet, som efter disse Udbrud af eksalteret Fryd vilde komme dobbelt forførdelige tilbage.

Min Medlidenhed med min Barn-domsveninde voksede og jeg maatte kaste endnu et Blik paa hende mens jeg pakkede det sidste Stykke ind. Hun var aldeles ubevægelig, man kunde tro, at Livet var udsuget i hende som hun der laa. Lokkerne og de lange Øjenhaar syntes endnu mørkere og hendes hvide Hud endnu mere blæn-dende. Endnu mere tiltalende end nogen Sinde før. Hendes Blik ud-trykte en saadan Lidelse, at jeg uvil-kaarlig fik Lyst til at gaa hen til hende, omfavne hende, tale sømme, trøstende Ord, bede hende lade sit Hjerte for mig og bede hende søge Klarhed over sig selv. Thi inderst inde i hendes Sjæl boede sikkert en fortærende Kval, som hun troede det forfængelige Liv i den store Verden kunde kvæle, men som i Stilhed voksede saa hun maatte grue derfor.

Jeg var dog for bly til at følge disse Indskydelser. Jeg var bange for, at hun skulde le ad mig, anse mig for dum. Enhver Hentyd-ning i moralsk Retning opvakte kun hendes Haan og Foragt. Og næsten paa samme Maade opfattede hun alle varme, hjertelige Følelser. De var for hende kun Naivitets og Mangel paa Udvikling. Jeg holdt derfor mine Følelser tilbage og sagde stille:

— Nu er Din Kuffert fyldt Agnes, der er ikke Plads til mere.

— Du rare Lisi. Det et godt. Resten kan ligge i Rejseremmen. Aa, — om man blot evnede at bryde op

her fra! Ved Du — Du bliver her og spiser! — Snak! Vi sender Bud til Dit Hjem og saa følger Du mig til Skibet.

Hun ringede paa Tjeneren, bestilte Middag og begyndte at klæde sig paa.

— Det er saa let nu, alt er i Orden, og man ved, at man rejser. —

— Hvor rejser Du hen Agnes?

— Til Petersborg, kære, eller ret-tere sagt over Petersborg til Italien.

— Alene?

— Alene? Nej ikke alene!

Hun stod foran Spejlet og krusede sit Haar. I Spejlet saa jeg, hvor ejen-dommeligt hun lo ved disse Ord.

— Hvorfor ler Du?

— Jeg ler ikke, — jo, — vel lo jeg, — jeg tænkte paa, hvilket Ind-tryk det vilde gøre paa Dig, om jeg fortalte Dig noget.

— Hvad kunde Du fortælle? Ved-rører det min Mand?

Jeg blev igen haard i Sindet, da jeg gjorde dette Spørgsmaal. Hun mærkede det og vendte sig om, — saa først forbauset paa mig og brast i Skoggerlatter.

— Nej, men Lisi. Du er jo rent af Lave. Aa — hvilke Tanker maa der ikke have rørt sig i Dit lille Ho-vede i disse Dage. Det var morsomt at kende dem. Aa lille Lisi fortæl mig. —

— Jeg beder Dig Agnes, lad være at spøge med disse Forhold. Det ned-sætter Dig selv.

— Aha — har vi nu atter denne skinhellige, nordiske Kvinde for os. Formodenlig erkender Du ikke Sand-heden uden for Dig selv. Jeg vil nu ikke være styg imod Dig, da Du nylig har gjort mig saa stor en Tjeneste. Vi kende da for Ret, at Du ikke er det mindste skinsyg, at Du stoler fuld-kommen trygt paa Din Mand, og at det er absolut umuligt at en saadan Mand nogen Sinde i Verden kunde glemme sin Pligt. — Hvad nu?

— Farvel. Jeg gaar.

— Nej Lisi, Du gaar ikke. Du ser jo, at jeg tier. Jeg siger ingen Ting mer. Sæt Dig ned og vær ikke fornærmet. Det som jeg nys slog paa, vedrørte ikke Din Mand det mindste. Du kan være aldeles rolig. Du maa blive Lisi. Hvorfor skal vi skilles som Uvenner? Du bliver, ikke sandt? I saa Fald skal jeg love Dig noget.

— Hvad er det?
Min Vrede var atter forsvunden. Hun kunde være saa elskværdig og saa fortryllende.

— Jeg skal tale om den Sag for Dig.

Jeg er virkelig nysgærrig.

— Men først ved Bordet, naar vi faar et Glas Vin.

Jeg sad tavs og ventede paa, hvad jeg skulde høre. Og hun holdt Ord. Først da vi havde tømt et Glas og hun havde skænket et nyt, tav hun med sine Fortællinger om Petersborger Forhold, lænede sig tilbage i sin Stol og sagde:

— Husk nu til en Begyndelse, kære Lisi, at alle Mennesker ikke er ens.

Jeg skal prøve, sagde jeg smilende, thi det var i mine Øjne en temmelig unødvendig Anmodning.

— Og saa, fortsatte hun, at de ikke alle kan have samme Tankesæt, samme Følelser, samme Opfattelse, samme Sæder.

— Ogsaa det.

— Hvoraf naturligvis følger, at man ikke kan fordrø det samme af dem.

— Naturligvis. En Hottentot kan ikke i nogen Henseende staa paa Ev-ro-pærens Standpunkt. Men hvor vil Du hen med alt dette?

— Der hen, at ogsaa mellem os maa der komme en stor Forskel.

— Ja — men i al Fald en mindre end mellem Hottentotten og Ev-ro-pæren.

— Hvad mener Du?

— Naa — vi er jo da Kristne.

— Uh! — de unyttige Fraser!

— Vi har jo da samme Grund-sætninger til Ledetraad for Livet. Troen paa Gud og Sjælens Udødelighed.

— Jeg tror paa ingen Ting.

— Agnes?

— Paa ingen Ting. Jeg har for længe siden traadt mine Børnesko.

(Fortsættes).

Unge Folk,

som skulle indrette sig et Hjem, ind-bydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.

Bredgade 28, Telefon 6036.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger.
Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer kun Tegninger til mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes Kl. 2—4 personlig.

Sundhedsforeningens Bureau,

Gothersgade 49, 1. Sal.

aaben hver Mandag Aften 7—9.

Gratis Besvarelse af Spørgsmaal vedrørende Sundhedspleje.

Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder,

Vestre Boulevard 10

giver Undervisning i Tegning, Blomster- & Modelmaling, Gravering, Mode-lering, Cicelering, Møbel- & Mønstertegning etc.

5 Timer daglig for 10 Kr. maanedlig. Udsalg af Elevarbejder, 3. Sal.

Dansk Kvindesamfunds Fagskole for Syersker

modtager Elever gratis

samt Bestillinger paa Kjølesyning.

Cort Adelersgade 2, 1. S.

Agathe Bülow-Larssen,

Peder Skramsgade 7.

Papæskeforretning.

Grundlagt 1881.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St.,

uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Er ligt og godt Renommé har Massage-Ur-tesmørelse à 125 Øre, styrker Nerverne forbaasende og giver Ro.
Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Kunstige Tænder

indsættes smukkest og billigst med Garanti Reparationer paa 2 Timer.

Julie Detlefsen,

Frederiksborggade 41. Telef. 1906.

Piger og Jomfruer til København og Odense. Piger til Herregaarde og Bønder-gaarde overalt paa Fyn søges stadig.
Kristine Nielsen, Vindegade 66. Odense.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., ind-sendt Kvittering fra Postvæ-senet paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilbagesendt.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“ bedes sendt under Adresse: Ekspeditionen, Nørregade 33.

Aug. Wiegands

Broderimagasin.

Vesterbrogade 66.

Udsalget vedvarer kun en kort Tid. En Masse Modeller sælges fabelagtig billig!

Se Priserne i Vinduet.

Magasin du Nord.

Dampvæveri,

Gardin- og Møbelstof-Fabrik.

Hver Onsdag sælges Rester af alle Varesorter samt afskaarne Mindre Maal af Partivarer under almindelig Pris.

Alt er mærket med Maal og Pris.

Ved disse billige Onsdags-Salg er altid Lejlighed til fordelagtige Indkøb, saavel af Fabrikvarer med Vævefejl som andre ku-rante Manufakturvarer.

Odder Broderihandel.

Stort Udvalg af alt til Broderifaget henhørende.

Lærerinder ved Højskoler og andre Haandgerningsskoler erholde 10 % Rabat.

Paategning udføres hurtigt og billigt paa alle Stoffer.

Hurtig Ekspedition.

Helga Videbæk, Odder.

Undervisning i Linnedsyning.

Maanedlige Kursus 10 Kr.

Johanne Nielsen,

Vestergade 8, Odense.

Damernes

Linnedmagasin,

Kronprinsensgade 10

(5te Sted fra Købmagergade).

Lager af færdigsyet Damelinned. Udstyr leveres paa Bestilling, smagfulde Arrangements. Alt 1ste Kl. Arbejde. 2den Sal. Ikke Butik Lagerpriser.

Københavns Tjenestepigeforening

afholder Møde Fredag den 23. Marts Kl. 8. Jagtvej 49, Folkets Hus.

Alle Tjenestepiger indbydes

Rosenvængets Privatskole.

Rosenvængets Allé 18, 1ste Sal.

Hr. Skolebestyrer Frederiksen, Ordrup, vil paa Onsdag den 21. Marts Kl. 6 1/2 tale om „Religionens Plads i Skole og Hjem“. Forældre indbydes.

Sophie Andersen,

Bogbinder,

Skindergade 22, 2.

Hj. af l. Kannikestr.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,

Nørregade 33, St., Telefon

17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barne-piger og Mejeripiger til høj Løn.

Elever

i Fransk og Tysk modtages.

Palline Bagger Weis.

141, Vesterbrogade. Tr. 11—1.

Redigeret af Fru M. Anholm og Frk. Annette Jensen.

Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København V.